

Sant Celoni inaugura el Centre d'Informació i Recursos per a la Igualtat de Gènere dissabte

■ L'obertura d'aquest espai, a la plaça Josep Alfaras, s'inscriu en els actes de commemoració del Dia de les Dones

REDACCIÓ. Sant Celoni L'Ajuntament de Sant Celoni presentarà aquest dissabte, 12 de març, a les 6 de la tarda, el Centre d'Informació i Recursos per a la Igualtat de Gènere (CIRIG), en el marc dels actes commemoratius del Dia internacional de la Dona Treballadora, i donarà a conèixer l'actualització del Protocol de prevenció i atenció a la violència de gènere. Després de l'obertura oficial de l'espai, s'oferirà un aperitiu a tots els assistents.

El CIRIG estarà situat a l'edifici municipal que acull l'àrea de Comunitat, a la plaça Josep Alfaras. La regidora de Comunitat, Laura Costa, ha destacat que "a Sant Celoni commemorem el Dia Internacional de les Dones" per continuar "posant el focus en les desigualtats socials i seguir treballant per una societat plena i lliure".

En aquest sentit, Costa considera "bons testimonis de la feina continuada al municipi" l'actualització del protocol de prevenció i atenció a la violència de gènere, que s'ha fet de manera conjunta amb tot el Baix Montseny i des d'una perspectiva multidisciplinària, així com l'obertura del CIRIG, amb la "voluntat de ser millors i més justos". Aquest nou centre d'informació i de recursos compartirà amb diversos recursos documentals especialitzats en la perspectiva de gènere.

El seu horari d'obertura, tant a homes com a dones que vulguin

El nou espai se situarà al nou edifici de l'àrea de Comunitat, a la plaça Josep Alfaras (AdBM)

fer propostes per aconseguir la igualtat entre sexes, serà els dimarts i els dijous de 9 a 2 del migdia i els dimarts de 4 a 7 de la tarda.

Pel que fa a l'actualització del Protocol de prevenció de la violència de gènere proposada pel Consistori, aquesta té per objectiu, ha explicat la regidora, la millora de la

coordinació dels i les professionals que intervenen en la prevenció, atenció i seguiment dels casos de violència de gènere.

L'Ajuntament també ha anunciat que, aprofitant que l'ONU ha designat l'any 2011 com any de la Química, i que aquest any es compleixen 100 anys del lliurament del Premi Nobel de química a Marie

Curie, l'Ajuntament de Sant Celoni ha fet difusió a les diverses escoles celonines d'un conjunt de material centrat en aquesta disciplina per tal que l'alumnat del municipi pugui reconèixer les diverses dones que han estat imprescindibles en el desenvolupament i progrés del món de la química a nivell internacional.

L'Ajuntament impulsa un programa d'arranjament d'habitatges

REDACCIÓ. Sant Celoni

L'Ajuntament de Sant Celoni ha posat en marxa un Programa d'Arranjament d'Habitatges pensat per fer reformes bàsiques i d'adaptació per millorar-ne les condicions de seguretat, habitabilitat i accessibilitat. L'any 2010, l'Ajuntament ja va fer obres de reforma i adaptació a 11 domicilis de persones grans dependents amb problemes de mobilitat en el marc del mateix programa. La majoria de les intervencions han estat d'adaptació de la banyera o dutxa, col·locació d'agafadors, barres de recolzament, passamans i seients de bany, adaptació del vàter, arranjament de finestrals o portes que no tanquen bé o tenen filtracions d'aire, arranjament de persianes o substitució de la cinta i canvi d'aixetes.

Poden ser beneficiaris del programa persones i famílies amb pocs ingressos, especialment amb limitacions d'autonomia, o els propietaris a canvi de posar el seu habitatge a la Borsa de lloguer. La participació queda subjecta al requisit de tenir un nivell màxim d'ingressos de 4,21 vegades l'IRSC (41.519,97 euros en còmput anual, que pot variar en funció del nombre de persones que formin la unitat de convivència). Les sol·licituds s'han de presentar a l'Oficina Local d'Habitatge, que valorarà la prioritat en funció de les necessitats i els recursos econòmics disponibles a partir del programa i es farà una visita de valoració al domicili. El termini màxim per a l'adhesió al programa és el 31 de març o fins l'exhauriment del pressupost.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

La "parida" dels 110

Dec tenir un mal farió, que diuen els andalusos, doncs el dilluns passat em llevava a les sis del matí per poder marxar aviat a passar unes ben merescudes vacances precisament a la mateixa hora, exactament a la mateixa, en què entrava en vigor la nova velocitat màxima a autopistes i autovies que algun analfabet integral havia recomanat al govern central com a gran solució per l'estalvi de carburant.

El dia abans, en hora de poc trànsit que em permetia recórrer a velocitat constant Sant Celoni - Hostalric per després de Sant Celoni - Hostalric i altra a 110 (val a dir que en aquesta última velocitat, en un punt concret de la ruta, em vaig veure obligat a fer un canvi de marxa doncs el cotxe ja circulava lleugerament forçat). Bé, el consum, dins del fiable que pot ser una prova de tan sols quinze quilòmetres, fou sensiblement semblant. Una institució de tan prestigi com el RAAC opina el mateix. Pel govern central, en canvi, és la panacea pel problema que ens pot pro-

duir la inestable situació dels països del sud de la Mediterrània pel que fa al subministrament de petroli. O potser per entretenir el personal allunyant-lo d'altres problemes molt més greus i als que no sap posar remei.

Els mateixos dies en què el govern espanyol decidia abaixar la velocitat per sota de la dels països civilitzats d'Europa, Holanda l'augmentava, la Gran Bretanya estava estudiant un informe que també recomanava el seu augment i em comenten que el mateix passava a Itàlia. El motiu que aconsellava al govern holandès a augmentar la velocitat fins els 130 de França o Alemanya (algunes autopistes alemanyes no tenen limitació i amb una ràtio d'accidents de les més baixes dels països europeus), era disminuir la sinistralitat; la possible falta de petroli també els afecta però els preocupa més disminuir el nombre d'accidents. Estic d'acord amb els holandesos: a mi m'agrada circular molt immers en el trànsit, cotxe, carretera i jo mateix una sola cosa, i em

satisfà afirmar que en els més de dos milions llargs de quilòmetres que he conduït mai he patit un accident greu per culpa meua. Si circulo a 110 conduiré d'esma, sense atenció, m'adormiré i patiré el primer.

El cas és que vaig sortir el dia 6 per fer mil cent quilòmetres amb l'espasa de Damoscles dels 110 penjant d'un fil sobre el meu cap. Els quatre carrils de la B-30 anaven saturats com sempre i certament els conductors generalment no passaven dels 110, segurament per la no passada del masoisme català acostumat com estem a rebre, el record de l'actuació de l'anterior conseller i la congestió de la via. Sortits de Catalunya i sobre tot en arribar a les llarguissimes autovies que et porten a Granada des del País Valencià (la A-92N va més buida que el compte corrent d'un aturat de llarga durada) gairebé ningú en feia cas. Haig de confessar, encara que pugui perjudicar la meua suposada imatge d'home prudent, que jo tampoc en vaig fer cas des que vaig sortir

de casa. El dia abans ja havia buscat per Internet la localització de tots els radars que em trobaria (cosa que recomano), però el meu afany per saltar-me la norma no tenia altra motivació que no sentir-me un titella de guinyol manejat per polítics incompetents, cosa que no m'ha agradat mai.

Recordo que una de les primeres normes que vaig estudiar a la facultat de dret fou que les lleis han de ser "possibles", vull dir s'han de poder complir, han de ser raonables, s'han de poder percebre com a necessàries. I la parida dels 110 no reuneix cap d'aquestes condicions. Potser per què penso que, en la difícil situació en què es troba el país, l'enorme desgast de neurones que comporta als nostres polítics l'obligada generació de tantes idees lluminoses, els suposa, sense cap mena de dubte, una pèrdua irreparable i altament preocupant de capacitat intel·lectual. Algú coneix a quin nivell està el coeficient intel·lectual de les oques? Doncs això.